

הפגרות

למנחה (מוקי) הדר על עבודה מצוינת בסיקור אירועים בדרך לחברון ובעיר עצמה. הדר הצוות שלו צילמו תוך סיכון עצמי לאימנע בשיא הפגרות ליד המחסום, כאשר הבריונים המשולחים של התחיה הכריזו לשיא האלימות והיו מסוגלים לערוך מישפט לינץ' גם לאנשיהתיקשורת. הדר השכיל לחבר את האירועים יחד, להצביע על המחדל המועז של צה"ל (ראה יומן אישי) לעומת התנהגות הצבא בפולייטניקום הערבי של חברון באותו היום עצמו. צלם של טלוויזיה זרה, שנכח בעת השתלטות הצבא על הסטורנטים בפולייטניקום ושצילם את האירועים שם, אמר שאחרי חמש דקות של צילומים הוא לא יכול היה להמשיך בעבודתו, מכיוון שאלמות החיילים היתה אפילו מעבר ליכולתו לסבול. הוא סיפר שהסטורנטים קיבלו מכות נמרצות בכל חלקי גופם.

צל"ג

תוכנית אישית

לרדו טרופז, המגיש החד-פעמי של התוכנית המתחרשת סיבה למסיבה, שניצל את המירקע

המעריצים נסעו עד אילת

לתוכנית אחת בגליציה יש מעריצים קבועים. המוכנים ללכת אחריה באש ובמים. לרדע מולם היתה התוכנית הפופולרית בחופשה ארוכה של חמישה חודשים. במשך כל התקופה לא עבר שבוע שבו לא קיבלה בתיה שושניראגסי, המפיקה והעורכת של התוכנית, שתחת כובע אחר שלה היא גם דוברת התחנה הצבאית. כמה קריאות סלפניות של מאוינים, ששאלו בקוצר-רוח מתי תזרת התוכנית אל גליציה.

השבוע יכלה לבשר להם כי התוכנית שבה לאווגי המאוינים. מדובר בתוכנית הסאטירית יתוש בראש. הפעם היא שבה כשכצוות שני חברים חדשים, יהונתן גפן ואמנון דנקנר. מאזיר שלו, שהיה חבר בצוות, יצא לחופשה ארוכה.

אחד המעריצים הגדולים של התוכנית הוא כחור כשם ערן, מכיוון שהתוכנית מוקלטת כהופעה חיה לפני קהל. טרע ערן בעבר לוודא בכל פעם איפה נערכת ההקלטה, והיה מגיע עם קבוצה גדולה של חבריו.

התוכנית האחרונה בסידרה הקורמת נערכה באילת. ערן התקשר, כהרגלו, עם בתיה, לוודא את מקום ההקלטה. היא הספירה לו שהפעם מדובר בעיר ההודומית, ואמרה שלשם הוא לבטח לא יבוא. אך ערן הפתיע. הוא נסע, ביחד עם חבריההמעריצים, באוטובוס הישיר מתל-אביב לאילת, נכח בהקלטה, וחזר באותו הליילה באוטובוס הישיר לתל-אביב.

הפעם תוקלט התוכנית בבסיס ויל-האוויר ארשם בארץ. ערן וחבריו לא יוכלו להיכנס לשם. לצערם.

חוץ מסגניות מעריצים מקבלת בתיה שושניראגסי נקשות מקיבוצים, ממוסדות, מאוניברסיטות ומאולמות. המבקשים להקליט את התוכנית אצלם. היא מספרת כי מנחוח לפניה בקשות לשגור חצי הקרובה.

בתיה אחראית לתוכנית במתכנתת תוכנית ככה זה המש שנים. לפנינו ערכה את התוכנית ביחד עם אבי קורן ובצוות היו, בין השאר, אחרי ורדו, יוסי כנאי ושאל ביבר. חברי הצוות הפעם הם: שלמה לינץ, המנחה, מוני סאר, יאיר גרבוז, מנחם זילברמן, טוביה צפיר, הנאיילה שולי, יהונתן גפן ואמנון דנקנר. השידור הראשון יהיה ביום השישי ב-15.00 ולמחרת ב-12.00 יהיה שידור חוזר.

השידור בכקשה נואשת לעזרה. הוועדהמנהל יצא בקול גדול להגנת מחלקת-החדשות. שום דבר לא עזר, המחלקה נסגרה, במקומה הוקמה כתחנה הצבאית מחלקת אקטואליה. יומיהבוקר בוסל, אך במקומו עלתה על גליציההתוכנית בוקר טוב. ישראל, שהיא מעין מהדורה אישית יותר של יומיהבוקר. אז, אומרים בועם אנשי קול-ישראל, נשברו כל כלליהמישחק, ובגלץ עושים דברים האסורים על אנשי הרדיו הממלכתי לפי מיסמך נקדי (הלא הוא נקדימון רוגל, עוזר למנכ"ל הרשות).

למשל: איסור על כתביחדשות להביע את רעתו האישית, או הבעת ריעה של מערכת החדשות. אנשי קול-ישראל טוענים שבהשוואה לכתבי התחנה הצבאית הם מצטיירים כמכופים תרים, ככדים ומוישנים, אך הם כבולים לכללים. הקש ששבר את גב הגמל היה ההודעה של גלץ על פתיחת תחנת-רדיו מקומית בעיר אילת למשך ימי החג.

אנשי קול-ישראל מנהלים כבר מזה כמה שבועות משאומתן עם כמה בתי-מלון בעיר הדרומית, מתוך כוונה להקים בה תחנת-רדיו מקומית קבועה. באו אנשי גלץ הורזים, הורזו ניידת-שידור לאילת ופתחו במקום תחנת-שידור. בקול-ישראל אומרים: או דריקים של כבוד הודי, כמו שהיה עד כה, או מילחמה מוכרות, ואז תופסק העברת החדשות לגלץ, תופסק העברת מבט מן הטלוויזיה בכל ערב, ותיפתח תחרות חופשית, שבסופה, אין ספק לאנשי קול-ישראל ינצחו הם.

הנושא עלה לדיון בישיבת הוועדהמנהל בשבוע שעבר, אך ירד מייד מעל סדר-היום משום שזכמן שוי, מפקד גליציה, לא נכח בישיבה. הנושא יעלה שוב באחת הישיבות הקרובות של הוועד, אחרי ששי יזומן לדיון.

אלונה אינשטיין לא הסכימה

אלונה אינשטיין, אשתו לשעבר של הזמר אריק אינשטיין, ומי שחזרה בתשובה אחרי אליה ואריו וזהר, סירבה להשתתף בתוכנית בגליציה ללכוד חגיגה.

כפי רכלבסקי, חייל צעיר ועורך בתחנה הצבאית, החליט לקחת על עצמו את כל התוכנית ללכל ארבעת ימי-החג (הכוונה היא לערכי פסח ולחג שלמחרת, ולערב החג השני ולחג שלמחרת). הוא החליט על נושא — ישראלים וגלות, שיכלול בתוכו את סיפורי העלייה לארץ, סיפורי מאבקי העדות — אשכנזים ומוזרחיים — מוסיקה ישראלית, הומור ישראלי, סיפורת ועוד.

אחת מן התוכניות עוסקת באנשי השומר. מביבה שגריר מראיון כמה מן הנכדים של אנשי השומר, שהם היום בסביבות גיל ה-40. רכלבסקי רצה להזמין לתוכנית זו את אלונה אינשטיין, שהיא נכדתה של מניה שוחט. אלונה סירבה לכוא. במקומה מתראיינת בתוכנית רון שוחט, נכדתה של אלונה.

תוכנית זו תשודר ביום החמישי ב-13.00. חוץ משוחט משתתפת בתוכנית גם אלכסנדרה זיד, נכדתו של אלכסנדר זיד. היא מסרבת לדבר על הסבא שלה, ומספרת על הצירוף שבו היא עוסקת כיום.

תוכנית אחרת במיסגרת זו נקראת שית לוח"מים, והכוונה היא ללוחמים בנושאים חברתיים

כמו צועני: יגאל בשן ועוזי חיטמן בהתנדבות

עצמו, ואחריכך על אביו השחקן. שאר חלקי התוכנית היו יחסי-ציבור גלויים לאמנים שונים, וכיניהם יהרם גאון ויונה אליאן, לכבוד היצאות חדשות ותקליטים חדשים. יש לקוות שריבקה מובאלי, שתנחה את התוכנית הבאה, לא תשתמש במירקע באותה צורה.

מאחורי המיקרופון

הקרב על גליציההאחר

בקול-ישראל קיימת התמרמרות גואה והולכת לנוכח מה שאנשיו מכנים "חופפתם" של אנשי גליציה. אנשי הרדיו הממלכתי טוענים שכתבי גליציה ונאשי מחלקת האקטואליה של התחנה הצבאית שוברים את כלליההאתיקה, שעליהם עובדים אנשי קול-ישראל, ויוצרים תחרות בלתי-הוגנת.

אנשי קול-ישראל כועסים גם על חברי הוועדהמנהל של רשות-השידור, שבתוקף תפקידו אחראי על כל השידורים האזרחיים של גליציה. בעבר, לפני שהחליט הרמטכ"ל לסגור את מחלקת החדשות של גלץ, היו כלליהמישחק קבועים ודומים בשתי התחנות. קול ישראל סיפק, לפי בקשת הצבא, כל שעה מהדורת החדשות בחנינם לתחנה הצבאית, והיו יומני החדשות שנוהלו על-פי נורמות שוות בשתי התחנות. התחרות, כך אומרים, היתה הוגנת, ואו, טוענים בקול-ישראל, החליט הרמטכ"ל לסגור את מחלקת-החדשות של גלץ. עובדי התחנה ומנהליה רצו לוועדהמנהל של רשות

עדתיים: הפרופסור-לסוציולוגיה סמי סמוכה מראיון בה את יוסף שמיטוב, ממנהיגי המהומות של ואדי-סאליב ב-1959; את ח"כ צירלי ביטון, מראשי הפנתרים וממארגני המהומות בירושלים ב-1970; וקבוצה הנקראת אוניברסיטה 25, שבה חברים צעירים מיוזרחיים, שהיו בעבר השמאל של תמי" והיום הם גוף נפרד.

תוכנית זו תשודר ביום-הרביעי הבא ב-15.00. באותו יום ב-19.00 ישודר מיפגש שנערך בגיבעת-אילנה בין המשורר ארו ביטון לבין גיד עוז שמר. שמר דיבר יידיש והתנצל על-כך לפני הקהל. ביטון דיבר מארוקאית, אך לא התנצל.

הופעת בכורה

בהתנדבות

גם השנה, כמו בכל שנה, הוקלט שיר מיוחד ללכוד השירותים, שאתו עורכים גליציה לביחד עם האגודה למען החייל.

השיר, הנקרא מה נשאר לי, שנכתב על-ידי אהוד מנור והולחן על-ידי עוזי חיטמן, מבוצע על-ידי להקת כמו צועני, כמובן בהתנדבות. השיר הוקלט באולפנים לפני כמה ימים, אך יבוצע בהופעת-כבודה בערב מיוחד שייערך במוצאי-השבת, והיה מופע-הצדעה לשירותים באולם הגדול של תיאטרון הבימה.

במופע הגדול והיוקרתי ישתתפו אמנים רבים, כולם בהתנדבות: ירדנה ארזי, הגבעטרון, להקת הנח"ל, הכל עובר חביבי, חנה לסלאו, חיים משה, יזהר כהן, ריבקה זוהר, נתנאלה, אריק לביא, טוביה צפיר וריטה. איתם תופיע תזמורת צה"ל שעליה ינצח, כמובן, יצחק גרציאני. הכל נחסותו של יצחק רבין, שרהביטחון, בהפקתם של גליציה והאגודה למען החייל. באולם יהיו מכובדים רבים, ואחרי המופע ייערך קוקטייל שבו יטלו חלק רבים מן המכובדים, ביניהם קצינים בכירים בצבא.

לבנות בית

ולהרוס אותו

ענת סלג, עורכת תוכניות בקול-ישראל, הכינה תוכנית מיוחדת לחגיגהפסח, חגיגהחרות, שבה היא מראיינת אסירים-פוליטיים לשעבר ושבויהמלחמה משוחררים על "הלם החופש". זהו גם שמה של התוכנית.

משתתפים בה סילבה ולמנסון, אסירת-ציון, גם בעלה, אדוארד קונצוב, היה אסיר-ציון, והיא נאבקה רבות לשיחרורו. אחרי השיחרור התגרשו השניים. הר"ר יהודה תגר, אישמוסד, ישב 10 שנים בכלא העיראקי, בעיקבות הפרשה של הטמנת פצצות בבתי-כנסת יהודיים בבגדאד. ליוזרו העלייה, אריק אבנרי, פסיכולוג, ישב בכלא הסורי, כשבו של מוצב החרמון. הוא למד פסיכולוגיה מייד אחרי שיחרורו, ועבודתהמאסטר שלו היתה על רפואה-הסתגלות לשבי ולשיחרור. בתוכנית משתתפים גם פסיכולוגים נצה"ל, שטיפלו בשבויה מלחמת-הלבנון.

התוכנית נפתחת עם ולמנסון, המצטטת את יוסף מנדלוביץ, גם הוא אסיר-ציון לשעבר, שאמר פעם כי אדם הנמצא במאסר בונה לעצמו בית פנימי ואחריכך, בשיחרורו, הוא צריך להרוס את הבית, וזה תהליך קשה ומכאיב. ולמנסון מספרת כי נאבקה רבות לשיחרור בעלה, אך איש אינו יודע שבכל לילה היתה בוכה בתדרה בכי מר. התוכנית תשודר בקול ישראל ביום הרביעי ב-16.00.

מאחורי המירקע

הקרנה פרטית

קולנוע אדיסון בירושלים היה מלא מפה לפה ביום השישי האחרון, בשעת הצהריים. את האולם הגדול, הגובל בכיכריהשבת הידועה בבירה, לא מילא קהל של רוכשיכרטיסים שהעשירו את בעלי בית-הקולנוע, אלא צופי-חינם.

באותו יום נערכה הקרנה פרטית לשרי רז, כתבת הטלוויזיה לענייני תרבות ובידור, המסיקרת עבור הטלוויזיה גם את יציאתם אל מסכי הקולנוע של סרטים חדשים.

הסרט שהוקרן היה נסיקת אשת העכביש. סרט שישחקו עליו ראשי שלו וזה לפני כמה שבו עות באוסקר על מישחקו בסרט זה. את האולם מילא אנשי-טלוויזיה רבים, ובעיני קר אנשי קול-ישראל, שהאולפנים שלהם נמצאים לא הרחק משם. ברד-כלל משתדלת רו שלא להודיע לעמיתיה השונים על ההקרנות. הפעם רלפה השמועה החוצה, והאולם היה ממוצץ מאנשים.

Advertisement for 'Sotem' (סתם) featuring the text 'סתם תקלה טכנית' (Sotem technical error) and a description of the product as a portable television set.